

[Indenrigsministeren]

visningen, så jeg synes snart, vi må have et svar på, om man vil melde sig ud af den brede enighed, der var om, at vi skulle lave nogle lidt videre rammer for, hvad man kan gøre på det område, og samle nogle erfaringer. Derefter skulle vi evaluere dem, og på det tidspunkt skulle vi så tage stilling til, hvad vi skal gøre på det område. Vi er kun midt i forløbet i øjeblikket. Jeg vil derfor bede enten Venstre eller De Konservative om at svare på det.

Jeg var heller ikke i mit første indlæg inde på spørgsmålet om de kriminelle asylansøgere. Der skal jeg blot sige, at det, der efterlyses i forslaget fra Det Konservative Folkeparti, er vi jo ikke blot i fuld gang med at forberede, vi er i fuld gang med at effektuere det. Der er lavet en ny praksis. Den består i, at når det drejer sig om kriminelle asylansøgere, bliver deres sager hastebehandlet, altså asyldelen af dem. Derudover har justitsministeren lavet en tilsvarende ordning, der betyder, at den retlige del af sagen også bliver hastebehandlet. Det er også baggrunden for, at folk, der har en kriminel adfærd, rent faktisk også hurtigere kommer ud af landet efter de seneste administrative opstramninger, der er sket på dette område. Så det, der efterlyses i forslaget, er noget, der allerede er gennemført.

Så vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech, som jeg meget ofte har sat pris på at have nogle gode, forstandige meningsudvekslinger med om udlændingepolitikken, at jeg studser over et enkelt udtryk, der blev anvendt her i debatten. Jeg studsede over det, fordi det var hentet fra Fremskridtspartiets almindelige ordforråd, når vi diskuterer det spørgsmål. Der blev sagt, at vi forgylder de flygtninge, der kommer her til landet.

Nej, vi forgylder ikke flygtninge her i landet. Det, vi gør, er, at mens de er asylansøgere, lever de under særdeles spartanske vilkår. Det gælder både deres indhusning og deres økonomiske forhold med meget beskedne lomme penge. Når de så har fået asyl i Danmark – og jeg kan bekræfte, at det er en faldende procentdel, der får det – har de selvfølgelig de samme vilkår som andre mennesker, der har lovligt ophold her i Danmark. Der er ikke tale om at forgyldte, men der er tale om at behandle mennesker ens, fordi de har samme rettigheder i det øjeblik, de har fået retten til at være her.

Så sagde hr. John Vinther noget, som jeg er uforstående over for. Jeg kan ikke huske det præcise udtryk, men der blev talt om det meget store antal familiesammenføringer, og der blev talt om, at man her i virkeligheden havde en udhuling af indvandrerstoppet, og så brugte man udtrykket »de meget liberale familiesammenføringsregler, vi har i Danmark«.

Hvad er det for nogle meget liberale familiesammenføringsregler, vi har? Det er da ikke dem, der står i loven. Det er da ikke dem, der administreres efter. Efter de sidste stramninger, der er sket, er der nemlig indtruffet et meget stort fald i antallet af familiesammenføringer. Og dér vil jeg gerne citere fra Byudvalgets rapport, der kom i oktober 1993; jeg henviser til side 18, og jeg skal komme med et enkelt citat, som siger noget om, hvad der er sket på dette område:

»I første halvår af 1993 viser tallene for familiesammenføringer en tendens til fald. Der blev her meddelt 1.817 tilladelser til ægtefæller og samlevende, 689 tilladelser til mindreårige børn og 134 til forældre. Det giver i alt 2.640. Og det kan yderligere nævnes, at familiesammenføring med ægtefælle, hvor referencen var en udlænding, der ikke var flygtning, var 346.«

Er det det, man kalder meget liberale familiesammenføringsregler? Vi har nogle meget stramme regler her i landet, og det, vi nu forsøger fra regeringens side, er at sikre, at der sker en ensartet behandling på baggrund af de indstillinger, der kommer fra kommunerne. Derfor er der et nyt cirkulære undervejs, der præciserer forsørgelseskravet, sådan at vi er sikre på, at der ikke sker en urimelig forskelsbehandling.

Så til hr. Helge Adam Møller, den dér med smøleriet: Jeg synes, det er lige før, vi kommer over i det vittige, når man fra et parti, der i 10 år har siddet med justitsministerposten og har haft al mulig lejlighed til at stramme op i asylsagsbehandlingen, når man selv har siddet tilbage lænet i 10 år, så kommer med en bebrejdelse til regeringen for, at den ikke gennemførte en stramning i de tre ugers forlængede mødeperiode, der var i sidste folketingssamling. Altså, det nummer kan man næsten rejse rundt med på vittighedsmarkedet.

Når jeg har fundet det rimeligt i stedet for at gøre det, som regeringen har gjort, nemlig at bede udvalget om at fremskynde sin anden